

[Lysholm Christensen]

de fangster, som jo er underlagt markedsvilkår og aftaler. De lader sig ikke uden videre ændre. Endelig er der forekomsterne af fisk. De er for tiden ikke så store, som de har været tidligere. Det har vi ikke så megen mulighed for rent politisk at gøre noget ved, og der kan være mange årsager til, at bestandene ikke er så store, som de har været. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på. Man kan også sige meget om den biologiske rådgivning, men jeg mener ikke, at man kan afvise, at biologerne har ret, når de påviser de bestande, som de gør nu.

Få er i dag så virkelighedsfjerne – jeg vil næsten sige uansvarlige – så man taler om helt frit fiskeri. Et ureguleret fiskeri vil føre til alles kamp mod alle, en kamp på kapitalens betingelser, og med den motorkraft, de effektive redskaber og det fintmærkende isenkram, man har i styrehuset, vil man hurtigt kunne gøre ubodelig skade både på havmiljø og på fiskebestande.

Fiskeripolitikken i EF og i Danmark hviler jo på den såkaldte grundforordning, som blev revideret i 1992. Det var i den tidligere fiskeriministers funktionstid, og ordningen blev tiltrådt af et stort flertal her i Tinget. Det er godt at konstatere her i dag, at grundforordningen er blevet bekræftet af hele Folketinget – stort set i hvert fald. Næste initiativ på det fiskeripolitiske område efter grundforordningen kom i april 1993, hvor der blev indgået en aftale med erhvervets organisationer, en aftale, som indeholder mange gode elementer, men som ikke er tilstrækkelig til at løse alle problemer.

I forlængelse af denne aftale nedsatte ministeren en arbejdsgruppe, som fik til opgave at se på fiskeriets ressourceforvaltning. Arbejdsgruppens rapport af 19. maj 1993 indeholder en række forslag, som nu skal drøftes med fiskeriets organisationer. Efter min opfattelse er rapporten et meget konstruktivt bidrag, som kan bruges til afhjælpning af en del af erhvervets problemer, og derfor ser jeg frem til, at organisationerne nu hurtigt tager imod en invitation og går aktivt ind i forhandlinger om, hvilke tiltag der kan sættes i værk inden for grundforordningens rammer. Der er rent faktisk en række muligheder inden for denne grundforordnings rammer, og jeg vil nævne nogle elementer, som jeg finder væsentlige i den fremtidige debat om disse sager.

Tekniske bevaringsforanstaltninger er også for mig at se et ganske udmærket redskab i den fremtidige fiskeripolitik. Der er bare det problem, at jeg ikke tror på, at tekniske bevaringsforanstaltninger kan afløse vores kvotesystem fuldt ud. Vi vil stadig have behov for en vis form for fordeling ved hjælp af et kvotesystem, men tekniske bevaringsforanstaltninger er ganske udmærkede. Lad os prøve at gå videre ad den vej.

Flerarts- og flerårskvoter har været drøftet nu igennem flere år, så vidt jeg erindrer. Nu bør det snart føre til resultater. Der er også nogle muligheder på det område.

Jeg tror også, at der er muligheder i et selektivt fiskeri og forsøgsfiskeri, som fiskeriministeren har foreslået det i sin tale. Vi ser gerne, at sådanne forsøg bliver sat i værk hurtigst muligt.

Jeg tror heller ikke, vi kommer uden om en fortsat reduktion i tonnagen – ikke kun i Danmark, men også i hele EF. Vi har tillid til, at ministeren presser på, således at de andre EF-lande også overholder de aftaler, der er indgået på det område, og får nedsat deres tonnage i den takt, det er aftalt. Men nu gælder det så om at få fastlagt eller sammensat en fremtidig tonnage på bådtyper og båd størrelser, en flåde, som passer til de sparsomme forekomster, som vi må forholde os til.

Jeg mener også, at det alvorligt bør overvejes, som det i øvrigt også er foreslået i den omtalte rapport, at man indfører en licensordning for de enkelte både, specielt de større fartøjer. Jeg skal ikke beskrive det i detaljer, det må bero på aftaler, hvordan man skal strikke det sammen, men jeg tror, det ville være godt at lave nogle licensaftaler for de enkelte både.

Endelig bør der udfoldes alvorlige bestræbelser på at udnytte forekomsterne noget bedre. Jeg tænker her på discard-problemet. Det er uanstændigt, at der formentlig ryger for mange fisk ud over rælingen til ingen verdens nytte. Der må kunne laves nogle mere smidige ilandtagingsregler, så de ressourcer, der er, kan udnyttes noget bedre.

Endelig vil jeg gerne udtrykke min anerkendelse til erhvervets udøvere. Jeg synes, det er prisværdigt, at man holder ud under disse meget vanskelige vilkår, at man trods alt fortsat driver sit erhverv, så godt man nu kan. Det er bestemt ikke misundelsesværdigt i øjeblikket,